

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Πόσο όμορφο είναι να βλέπεις έναν νέο άνθρωπο να πλησιάζει τό Χριστό και πόσο ακόμα ωραιότερο να του θέτει τό ερώτημα: “τί αγαθόν ποιήσω ίνα έχω ζωήν αιώνιον”;

Πόσοι άραγε από έμās σκεφτόμαστε τήν αιώνια ζωή; Πόσοι άραγε από έμās δείχνουμε ενδιαφέρον και άγωνία για αυτή; Και πόσοι είμαστε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε για να τήν κερδήσουμε;

Ή αιώνια ζωή άδελφοί μου. Να ζεις αιωνίως στή Βασιλεία του Θεού. Να απολαμβάνεις τήν ωραιότητα της Παναγίας Τριάδος στό βαθμό πού μπορεί να γίνει. Να χάρεσαι από τή συνύπαρξη με τό πλήθος των ουρανίων άγγελικών δυνάμεων και με τά τάγματα όλων των άπ' αιώνος συνδούλων μας, οί όποίοι ευαρέστησαν με τή ζωή τους τόν Κύριο και Θεό μας.

Άλλά ή αιώνια ζωή απαιτεί ό άνθρωπος να έχει κάνει κατάλληλο τόν έαυτό του γι' αυτήν. Αυτό είναι τό νόημα άλλωστε της έρωτήσεως του σημερινού νέου. Αυτή πρέπει να είναι και ή δική μας έρώτηση προς τόν Ίησού. Τί να κάνω Κύριε για να είμαι εύχρηστο σκευός της άγάπης σου, υίός της αγαθότητός σου και άξιός του μεγάλου δωρήματός σου, πού είναι ή αιώνια ζωή;

Και ό Κύριός μας άπαντά. Να πιστέψεις πρώτ' άπ' όλα σε Έμένα. Να με αναγνωρίσεις ως τό Θεό και Σωτήρα σου. Μήν με δεϊς ως ένα άπλό άνθρωπο, “αγαθό”, “διδάσκαλο” ή ότι άλλο.

Ή πίστη λοιπόν είναι ή πρώτη προϋπόθεση για να τύχουμε της αιωνίου ζωής. Ή ζωντανή πίστη στόν Χριστό ή όποία είναι έργο θεϊο και μεγάλο, και έκφράζεται με τήν όλη ζωή, με τήν όλη ύπαρξη του ανθρώπου. Περιλαμβάνει τίς σκέψεις του, τά αισθήματά του, τίς επιθυμίες του, τήν όλη διαγωγή του. «Όποιος πιστεύει» με τέτοια πίστη, «έχει τήν αιώνια ζωή». Πράγματι άδελφοί μου. Όσοι διαβάζουμε τους βίους των άγίων της Έκκλησίας μας, γνωρίζουμε ότι ή ζωντανή πίστη είναι θέαση και γνώση του Θεού. Είναι ζωή άφιερωμένη ολοκληρωτικά στήν ευσέβεια και στή νέκρωση για τόν κόσμο και τά του κόσμου. Είναι δώρο πολύτιμο του Θεού. Για τόν λόγο αυτό οί άπόστολοι ζητούσαν από τόν Κύριο, να αυξήσει τήν πίστη τους. Γιατί μόνο μέσω της ζωντανής πίστης μπορεί ό άνθρωπος ν' άπαρνηθεί τά δήθεν καλά της πεσμένης φύσης του και να γίνει μαθητής και ακόλουθος του Κυρίου με σκέψη, καρδιά και διαγωγή ταιριαστές στήν ανακαινισμένη άπ' Αυτόν φύση.

Άλλά ή πίστη από μόνη της δέν είναι άρκετή. Πρέπει να τή συνοδεύουν και έργα. Ή γνησιότητά της άποδεικνύεται από τά έργα πού τή συνοδεύουν και άντιστρόφως τά έργα δείχνουν τήν ποιότητά της. Για τόν λόγο αυτό ό Κύριος ζητά από τόν νέο της σημερινής ευαγγελικής περικοπής να εφαρμόσει τίς έντολές του Θεού, όπως αυτές περιέχονται στό Δεκάλογο πού ό ίδιος ό Θεός παρέδωσε στόν Ίσραήλ επάνω στό όρος Σινά. Συνοψίζει μάλιστα τίς έντολές αυτές σε μία: αγαπήσεις τόν πλησίον σου ως σεαυτόν.

Πόσο σημαντική άδελφοί μου είναι ή τήρηση των έντολών! “Ο αγαπών με ποιεί τάς έντολάς μου”, λέγει ό ίδιος ό Κύριός μας. Τί όμως

είναι οί έντολές; Μήπως κάποιοι άκαμπτοι κανόνες, όπως οί νόμοι, τούς όποιους εφαρμόζεις άκριβώς, άλλιώς τιμωρείσαι; Μήπως κάποιες τυπικές θρησκευτικές διατάξεις, πού ή παράβασή τους έξοργίζει τόν Θεό και σέ τιμωρεί άμεσα και σκληρά; Τίποτε από αυτά. Οί έντολές του Κυρίου μας είναι κανόνες ζωής. Μέσα σέ αυτές κρύβεται τό άπέραντο έλεος και ή φιλανθρωπία του Θεού. Τό ένδιαφέρον Του για τόν άνθρωπο. Δύο παραδείγματα. Τό πρώτο. Τά σήματα όδικής κυκλοφορίας. Ή άκριβής τήρησή τους είναι προϋπόθεση νά φτάσεις μέ ασφάλεια στόν προορισμό σου. Ή παράβασή τους οδηγεί στόν τραυματισμό ή και τό θάνατο του παραβάτη. Τό δεύτερο. Οί οδηγίες του γιατρού πρός τόν άσθενή. Ή τήρησή τους θεραπεύει τόν άσθενή. Ή μή τήρηση, ή ή πλημμελής, τόν οδηγεί σέ χειροτέρευση τής καταστάσεώς του ή και στό θάνατο.

Αυτός είναι και ό ρόλος των έντολών του Θεού. Νά μάς οδηγήσουν μέ ασφάλεια στόν προορισμό μας, πού είναι ή Βασιλεία Του. Έάν δέν θελήσουμε νά τίς τηρήσουμε, τότε μάς περιμένει ό θάνατος, ό αιώνιος πνευματικός θάνατος. Ό Θεός ούτε ύποχρεώνει ούτε τιμωρεί. Μάς αφήνει ελεύθερους νά επιλέξουμε τόν τρόπο ζωής μας, αλλά και μάς παροτρύνει: έκλεξον τό αγαθόν.

Πίστη και τήρηση έντολών. Τά δύο προαπαιτούμενα. Ύπάρχει όμως και ένα τρίτο. Αυτό τό τρίτο είναι ή ολοκλήρωση των δύο αυτών καταστάσεων. Είναι τό τελικό στάδιο στην πνευματική ανέλιξη του ανθρώπου. Και αυτό είναι ή ολοκληρωτική αυτοπαράδοση στόν Χριστό. “εί θέλεις τέλειος είναι, ύπαγε πώλησόν σου τὰ ύπάρχοντα και δός πτωχοίς, και έξεις θησαυρόν έν ούρανῶ, και δεύρο ακολουθή μοι”.

Τί θέλει νά πει μέ αυτό τόν όντως βαρύ λόγο Του ό Χριστός; Θέλει νά κόψουμε κάθε δεσμό μέ όσα μάς ανήκουν. Πλούτο, δόξα, τιμές, κοινωνική θέση. Όλα αυτά είναι βαρίδια πού δέν αφήνουν τήν ψυχή του ανθρώπου νά πετάξει ψηλά. Νά γίνει ύψιπέτης άετός στόν ύπέροχο, ήλιόλουστο ούρανό, όπου κατοικεί ό Θεός. Είναι σχοινιά, δίχτυα πού πρέπει νά σπάσουμε για νά μή βουλιάξουμε και πνιγούμε στά λασπόνερα τής έγκοσμιοτήτας. Και όταν τό κατορθώσουμε αυτό, πάντα μέ τή βοήθεια και τή Χάρη του Θεού, άφου μόνοι μας τίποτε καλό δέν μπορούμε νά κάνουμε, τότε θά μπορέσουμε νά ακολουθήσουμε τόν Χριστό. Νά γίνουμε άληθινοί μαθητές Του έδῶ στή γή και μέτοχοι στή Θεία Μακαριότητά Του έν ούρανοίς. Δηλαδή νά ζήσουμε από τώρα, ως έν έσόπτρω, και εκεί άποκεκαλυμμένα πλήρως, τήν ζωή πού μάς προσφέρει. Τήν αιώνια ζωή.

Άδελφοί μου. Άς γίνει ή σημερινή ευαγγελική περικοπή σάλπιγγα έγερτήριοις για όλους μας. Νά άφυπνισθούμε και νά αρχίσουμε και έμεις τόν καλό άγώνα στόν όποιο ό Κύριος μας καλεϊ. Και είθε όλοι νά άξιωθούμε των στεφάνων πού ό Κύριος και Θεός μας έτοίμασε για εκείνους πού τόν αγαπούν και τόν ακολουθούν πιστά.

Γένοιτο άδελφοί!

π. Δημήτριος Καπρινώτης,
έφημέριος Άγ. Σεραφείμ και Άγ. 12 Άποστόλων